Праведник

Якщо ти друже мій, християнИн,
І навіть праведним себе вважаєш,
Скажи, а чи ти добре уявляєш,
Ті якості, що мусить мати він?

Якщо не дуже, раджу щоб засів,
Ти «Приповісті» знову почитати,
І праведного вигляд споглядати,
Ти будеш там, у всій його красі.

В цей книзі, прикладів до двадцяти,
Тих якостей, що мати він повинен,
І Якщо в тЕбе є хоч половина,
То ти вже друже, мало не святий.

По перше, він життя побудував,
На правильній, і на міцний основі,
Бо саме цінне - Божі настанови,
Надійно у підвалині поклав.

І ясна річ, у вірі він твердИй,
І дивиться упевнено в майбутнє,
Але для нього й ближні не відсутні,
Він шлях для них, показує прямий.

НенАвидить брехню він і плітки,
І щедро подає і не шкодує,
Бо не обходить тОго, хто бідує,
І сам завжди спасеться від біди.

Життя для нього, зовсім не тягар,
Бо радості й веселощі приносить,
І він завждИ для Бога плодоносить,
І в землю не зариє Божий дар.

І навіть, якщо сім разів впаде,
Підійметься, і йде вперед сміливо,
Бо має віру, а от нечестивий,
Упевнено к загибелі іде.

І повний зАвжди дім його скарбів,
Бо він за все благословляє Бога,
Багатство ж злих, приносить їм тривогу,
І часом з рідних, робить ворогів.

А гріх від себе праведник женЕ,
І суд він полюбляє справедливий,
Але боїться сУду нечестивий,
Та вирок Божий він не обмине.

Далекий від не праведників Бог,
Молитву ж праведного, чує зАвжди,
І Господа ім'я, це мІцна башта,
Куди втікає він в часи тривог.

Благословенний він в своїх шляхах,
І не важливо, як там судять люди,
Для нього головне, завждИ і всюди,
У Бога бути правильним в очах.

Рибаков Віктор м. Луцьк